

[Min. for tekn. samarbejde med udviklingslandene.]
 tilkendegivet et hovedsigte, dette hovedsigte må vi leve op til, og så må det være folketingets, administrationens og regeringens pligt at løse opgaverne inden for dette brede almene sigte.

Hr. Niels Matthiasen og andre har været inde på spørgsmålet om turismen. Jeg vil da gerne sige, at jeg egentlig ikke er uenig med hr. Niels Matthiasen i de betragtninger, han anførte med hensyn til den mellemfolkelige værdi, der knytter sig til rejser til disse lande. Det er nok rigtigt, at det bliver et ret overfladisk kendskab, man får til disse landes befolkninger; der bliver nok ikke så gode muligheder for at sætte sig ind i hverdagen. Jeg lægger megen vægt på, at vi netop får mulighed for at udbygge ungdommens chancer for at få kontakter, og der må nok kunne findes former. Der er allerede taget skridt til gennem FN at muliggøre dette, uden at jeg skal komme ind på de problemer, der knytter sig til det. Afgørende her er, at man fra udviklingslandenes side er meget stærkt interesseret i en udbygning af turismen, fordi det styrker deres økonomiske muligheder.

Hr. Niels Matthiasen kom ind på rådet, det har andre ordførere også været, og derfor kommer jeg nu med mine bemærkninger om rådet her samlet. Jeg vil gerne sige, at jeg igennem de år, jeg har deltaget i rådets møder — det har jeg gjort så tit, som jeg har kunnet komme af sted med det — har lært at sætte pris på de forhandlinger; der føres i rådet. Man kan sagtens sige, at der har været diffuse forhandlinger, at der har manglet styring, at der har manglet homogenitet i den gruppe, der har udgjort rådet. Men igen minder jeg om, at vi står over for et sæt af problemer, der er yderst uoverskuelige, og hvordan i alverden skulle man vente sig, at der kom en klar og enkel diskussion om et problemsæt, der ikke inviterer til enkle betragtninger, men tværtimod inviterer til, at man får mange synspunkter og erfaringer lagt frem? Jeg ser værdien af dette råd i, at man inviterer en række mennesker, om hvem vi ved, at de har interesse for det arbejde, der udføres på dette felt; de kommer så og giver udtryk for deres synspunkter. Lad så være, at disse synspunkter marcherer op imod hinanden på en måde, så vi ikke rigtigt kan se harmonien imellem

dem. Men så længe vi ud af dem kan hente noget, der kan gå videre i behandlingen af disse sager, skal vi være glade for rådet. Sådan har jeg vurderet rådets arbejde. Vi kan da også se på de resolutioner, som rådet har vedtaget, at der er adskillige af disse ting, som er gået videre. I øvrigt anser jeg det ikke for en hovedopgave at få rådet til at vedtage resolutioner, men netop at lægge synspunkter frem, som vi så kan tage med os, hvad enten det drejer sig om administrationen, styrelsen eller om folketinget.

Må jeg om de private kapitaloverførsler sige, at jeg ikke rigtig forstår, hvorfor man fra mindretallets side har stillet forslag om at udskyde §§ 7-9. Efter min opfattelse vil dette at fjerne disse paragraffer betyde en klar forringelse af vort lovgivningsmæssige grundlag for samarbejde med udviklingslandene. Et overvældende flertal af udviklingslandene ønsker direkte udenlandske investeringer som et led i deres udviklingsproces, og de ønsker dem i særdeleshed fra de mindre industrilande. Der er mange forhold, der bevirker, at dansk erhvervsliv i almindelighed holder sig tilbage fra investeringer i fjerntliggende lande, og det var dette synspunkt, der lå til grund for, at man i loven af 1962 fik indføjet bestemmelser om incitamentter til sådanne investeringer. Dette skete altså under den socialdemokratiske regering og med støtte fra alle udvalgsberettigede partier.

Jeg mener ikke, at de erfaringer, der er indhøstet siden, giver grundlag for, at vi nu skulle fjerne bestemmelserne. Jeg mener, vi har grund til at glæde os over, at der inden for dansk erhvervsliv er en stigende interesse for at udbygge virksomheden i udviklingslandene. Jeg vil da gerne føje til, at vi naturligvis skal holde os for øje, at private overførsler ikke er bistand til udviklingslandene. Det er jo heller ikke et forslag til bistandslov, vi nu diskuterer, det er et forslag til lov om internationalt udviklingsamarbejde. Her synes jeg det er rimeligt, at der er bestemmelser om incitamentter til private overførsler til udviklingslandene.

Må jeg føje til, at dette spørgsmål drøftes i en række af de internationale organisationer, der beskæftiger sig med udviklingslandenes forhold, og også af den grund er det rimeligt og rigtigt, synes jeg, at administrationen af disse bestemmelser er så nært for-